

TÜRKİYE'DE SINIF MÜCADELELERİ.. NEREDE BULUNUYORUZ... „İSTANBUL-ANADOLU SAVAŞLARI“, YENİ-SİVİL ANAYASA VE KÜRT SORUNU..

Ocak 2012
Münir Aktolga
www.aktolga.de

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ	1
II.MAHMUT'TAN İTTİHATÇILARA, ORADAN DA KEMALİZM ÜZERİNDEN GÜNÜMÜZE ULAŞAN OSMANLI'NIN “BATILILAŞMA” ANLAYIŞI, ÖZÜNDE DEVLETE BAĞLI BİR KAPİTALİZM YARATMA ANLAYIŞIDIR... ..	8
OLAY APAÇIK ORTADA DEĞİL Mİ!.. ..	9
DEVLETÇİ BURJUVAZİNİN DÜNDEN BUGÜNE EVRİMİ.....	10
BURJUVA DEVRİMİNİN GELİP DAYANDIĞI YENİ AŞAMA.. ..	12

GİRİŞ

Bu konuyu (özellikle de “İstanbul-Anadolu Savaşları”¹ konusunu) daha sonraya bırakmıştım. Olayı, Kürt Sorunu ve çıkmaza giren yeni-sivil anayasa çalışmalarlarıyla birlikte “Türkiye’deki sınıf mücadeleleri sürecinin içine girdiği yeni aşama” çerçevesinde daha sonra ele almak niyetim. Süreç biraz daha gelişsin diyordum içimden. Ama süreç o kadar hızlı ki, ister istemez konuyu öne almak gerekti!..

Yazmak benim için bir yaşam biçimi oldu artık!. Hayatı, Türkiye toplumunun içinde bulunduğu sınıf mücadeleleri sürecini kendi içimde içselleştirerek yaşıyorum ben! Bunu yaparken de, yazmakla yüksek sesle düşünmüş oluyorum o kadar. Yoksa, kim beni ne kadar anlıyormuş, kiminle nereye kadar gidilirmiş falan bunlar benim sorunum değil! Çünkü, hayatı siyaset yaparak kazanmıyorum ben, yani, bazıları gibi yazdıklarımın getirisine bağımlı falan değilim! Hiç acelem yok! Bana diyorlar ki, “o kadar yazıyorsun da neden hiç kitap olarak basılmıyor yazdıkların!” Hani Tatlıses’in, “Urfa’da Oxford vardı da ben mi gitmedim” diye bir sözü var ya! Hadi basalım diyen oldu da ben mi hayır dedim!!

Türkiye’nin basın-yayın-entellektüel hayatını öyle bir virüs (pozitivizm virüsü) işgal etmiş ki, onu yok etmeden bir adım bile ileri gitmek mümkün değil! Ama, çok ilginç birşey, pozitivizm denilen bu zihinsel hastalık, onu yok edeceğim diye aceleci davranarak sahneye çıktığın an gelip seni de esir alıyor! Yani o an farkında olmadan senin kendin de onun pençesine düşmüş oluyorsun! Bu nedenle sabır demiş atalarımız hep, sabır!..Bu işin ilacı bu!..Aceleci davrandığın an, hiç farkında olmadan yukardan aşağıya değiştirici kimliğini benimsemiş oluyorsun ki, bu da o an virüsün gelip senin bilincini de işgal etmesi anlamına geliyor, bunu

¹ Bu kavram H.B.Kahraman’a ait..

unutmayalım!. Böyle bir illet bu pozitivizm denilen şey!. Bu çalışma bitsin sıra onu yazmaya gelecek!..

Evet, konuya dönüyoruz: “Son günlerdeki gelişmeler” derken yanlış anlamayın, aslında yeni ortaya çıkan-yepyeni gelişmeler falan değil bunlar. İşin özünde-Türkiye’de gelişen sınıf mücadelelerinin özünde- olan şeyler. Sadece, her aşamada kendine özgü yeni dengeler ortaya çıkıyor ve mücadele de bu dengeler içinde farklı biçimler altında gelişiyor o kadar. Bu ara benim en çok dikkatimi çeken gelişmeler ise şunlar:

Bir süredir “yüksek faiz” başlığı altında gelişen tartışmalar son zamanlarda “bankalar sorunu” haline gelmeye başladı. Bilindiği gibi, Türkiye’de en çok vergi ödeyen on şirketin sekizi bankalar. Bunların da büyük bir kısmı “İstanbul Sermayesi” denilen TÜSİAD’cı Devletçi burjuvaların kontrolü altında. Anadolu kapitalistleri isyan ediyorlar tabii bu duruma!. Devletçi burjuvazinin kontrolü altındaki banka sermayesinin “yüksek faiz politikasıyla” kendilerinden yana değil, daha çok İstanbul’da yoğunlaşmış olan TÜSİAD’cı-büyüklerden yana çalıştığını söylüyorlar². Merkez Bankası’nın ve hükümetin ekonomi yönetiminin enflasyonu ve cari açığı dikkate alarak oluşturduğu denge politikasına da karşı çıkan bu kanat, son zamanlarda AK Parti içinde sesini daha çok yükseltmeye başladı³. Buna bağlı olarak da önce Kanal 24’ün yönetimi değiştirildi ve daha “jakoben”-daha “Anadolucu” yeni bir eğilim-çizgi ortaya çıktı. Reel faizin zaten sıfır olduğu bir ortamda, daha da ileri gidilerek “faizlerin enflasyonun da altına düşmesi” talebi tekrarlanır oldu⁴. Bankalar falan umurunda değildi bu kanadın. Madem ki büyümenin yolu ihracattan geçiyordu, o halde ihracata yönelik Anadolu sermayesinin yolu ne pahasına olursa olsun açılmalıydı. Hem sonra AK Parti zaten Anadolu burjuvalarının partisi değil miydi, vakit kaybetmeden İstanbul’da TÜSİAD çevresinde kümelenen (28 Şubat suçlusu) Devlet sınıfı müttefiki o Devletçi burjuvalara karşı topyekün bir mücadeleyi başlatmak gerekiyordu..

Ama bu arada, AK Parti çevresinden, sanki yukardaki söylemlere ve eğilime karşı bir cevapmış gibi farklı sesler de yükselmeye başladı. Örneğin, Star Gazete’si Genel Yayın Yönetmeni M. Karaalioğlu, “Tüsiad’ın ekonomi dünyasında ve dolayısıyla siyasi atmosferdeki ağırlığını anlatmaya gerek yok” dedikten sonra şöyle devam ediyor: “Ülkede üretilen katma değer %50’si, enerji dışında kalan dış ticaretin %80’i, tarım ve kamu dışındaki istihdamın %60’ı, Tüsiad’ın 600 üyesinin sahip olduğu 4000 şirket tarafından üretilmektedir”. Karaalioğlu, Ümit Boyner’in davetinde geçen konuşmalara atfen de onun şu sözlerine yer veriyor: “Türkiye sivilleşme açısından çok önemli bir noktaya geldi. Kendisini askeri vesayetten kurtardı”. Yıllardır askeri vesayetin paralelinde görülen ve en çok da bu nedenle eleştirilerin hedefinde olan bir kurumun bugün askeri vesayetten kurtuluşu bir başarı olarak görmesi bile başlı başına başarıdır diyor Karaalioğlu. Sonra da, işte “değişim dediğimiz şeyin bir parçası da budur” diye ekliyor. “Esasen, Ümit Boyner’in Kürt Sorunu başta olmak üzere, anayasa, başörtüsü vb.gibi tartışmalı noktalardaki pozisyonu demokrasi hattındadır” diyerek, “sohbette bu konulardaki esnekliğini ve cesaretini de başarıyla hissettirdi” diyor. “Görüşlerinin tamamına katılıp katılmamak elbette entellektüel tartışma konusu olabilir, ama karşınızda bir demokratın varlığını görüyorsunuz” diyen Karaalioğlu, “TÜSİAD’ın, özellikle 28 Şubat’taki çizgisiyle kıyaslandığında bugün geldiği noktanın ülkenin topyekün

² Bu tartışma o kadar ilginç bir yön almaya başladı ki, Anadolu sermayesinin temsilcileri banka sermayesinin karşısında tutunmakta zorlandıkları için neredeyse umudu faizsiz İslami bankacılığa-ya da İslami vakıflara falan bağlama eğilimine giriyorlar. Ama tabii bu da o kadar kolay-basit bir iş değil. Ortada kapitalizmin genel geçerli yasaları-kuralları var..

³ Evet, AK Parti Anadolu burjuvazisinin önderliğinde bir kitle partisi olarak kuruldu, gelişti ve burjuva devriminin öncü partisi haline geldi, burası açık. Ama o, en azından şu ana kadar, Devletçi burjuvaları dışlayan jakoben bir politik hareket haline dönüşmedi. Partiye hakim olan politika kazan-kazan-ya da, “amaç bağcıyı dövmek değil üzümü yemektir” şeklinde ortaya çıktı. Çatışma, daha çok Devlet sınıfıyla oldu. Devletçi burjuvaziye ise, “bırakın artık onları, siz de bizim yanımıza gelin” denilmek istendi hep !.

⁴ Bu konuda en açık söylem Sabah Gazetesi yazarı (sanıyorum o da eski solcu) S.Yaşar’a ait..Nedense bütün “jakobenler” hep solcuların-bazan da sağcıların tabii-içinden çıkıyor!..

demokratikleşmesi açısından fayda hanesine yazılacak bir değişimi ifade ettiğini” söylemekten kendini alamıyor.

Karaalioğlu'nun bu sözlerinin Koç, Ülker ve Malezya'lı bir ortakta oluşun konsorsiyumun 5.7 milyar doları bastırarak özelleştirme kapsamı içinde İstanbul'da köprülerin ve bazı otoyolların yirmibeş yıllığına işletme yetkisini aldığı günlere denk geldiğini unutmamalıyım. Koç belli, Tüsiad'ın ruhu! Hükümete karşı Tüsiad muhalefetinin odağı olmuş bir isim! Peki ya Ülker? O da daha düne kadar Tüsiad'cılarının “yeşil-İslami sermaye” diyerek dışlamaya çalıştıkları bir isim değil mi! Malezya, zaten ortada, bir İslam ülkesi. Onları da “İslami kesimin” hanesinde görmek gerekiyor. Koç gibi Devletçi burjuvazinin en kalantör temsilcisi bir isim gidiyor yirmibeş yıllığına “AKP'li İslami sermayenin” temsilcisi bir şirketle işbirliği yapıyor. Hem de az buz da değil 5,7 milyar dolarlık bir yatırım bu!. Bakın H.B. Kahraman ne yazdı bu konuda:

“İstanbul'daki büyük sermayenin son günlerde mevcut iktidarla uzlaşması anlamına gelecek bazı ihaleleri alması 2007 sonrasının en önemli gelişmelerinden biridir. Bu, yakın dönemde ortaya çıkmış, hepsi birbirinden olumsuz 28 Şubat, 27 Nisan türü hamlelerin gene bir manada sonu olarak da görülebilir.

Söz konusu ettiğim bu durum tek başına bir 'olay' değil. **Bunun son beş yılda ortaya çıkan ve siyasal yapımızı derinden etkileyen diğer büyük adımla, yani ordunun ve bürokrasinin siyaset dışına çekilmesiyle birlikte düşünülmesi şart.** Gerçi Başbakan **derin devletin** henüz tam manasıyla aşamadığını söylüyor ve bu doğrudur, ama ortada o yönde bir iradenin bulunduğu da bir o kadar gerçek.

Bu büyük resmin AK Parti bakımından ne ifade ettiğini daha önce yazdım. Beni bu noktada CHP yani muhalefet ilgilendiriyor.

CHP, Türkiye'de bir 'Muhalefet partisi midir?' sorusunun cevabını hiç kimsenin 'evet öyledir' diye vereceği kanısında değilim. CHP bugüne kadar AK Parti'ye karşı **eski düzenin savunuculuğunu yaptı. Muhalefeti sadece bu yaklaşımıyla sınırlı kaldı. Bu model siyasal muhalefete tekabül etmez. Etmediği içindir ki, AK Parti hem iktidar hem de muhalefet partisi kimliği kazandı.** Muhalefet mevcut sisteme radikal bir seçenek oluşturmakla sınırlanır. CHP'nin böyle bir refleksinin olmadığı malum. Fakat bu vahim tablonun daha da vahimi var. **CHP eski sistem savunuculuğunu ve siyasal mevcudiyetini üç unsura dayanarak yapıyordu: Ordu, bürokrasi, İstanbul sermayesi. İlk ikisi devre dışı bırakıldıktan sonra şimdi İstanbul sermayesi de iktidarla uzlaşmaya başlamışken bu durum CHP için ayağının altındaki zeminin kayması demek değil midir? Kaldı ki, İstanbul sermayesi de iktidara ordunun ve bürokrasinin artık eski 'işlevini' ifa edemeyeceğini algılayınca yaklaşmıştır. CHP bu durumda adına muhalefet yaptığı kesimleri yitirmiş, dolayısıyla işlevini de yitirmiş demektir. Apolitik siyaset yapmış bir parti, artık o 'imkandan' bile mahrum kalacak demektir.**

Eğer her şey bu çerçevede içinde cereyan ediyorsa sevindirici bir durumla karşı karşıyayız. Kim karşı çıkabilir şu vesayet rejimi denen yapının çökmesine ve onunla özdeşleşmiş bir partinin zayıflamasına. Buna benzer bir durum SSCB sonrasındaki Komünist partilerin başına gelmişti. Hala % 10 civarında oy alan o partiler hayatını folklorik bir kurum olarak sürdürüyor. Ama bu durumun son derecede vahim bir yanı da var: Siyaset bugün gerçek bir muhalefetten mahrum durumdadır ve muhalefet denen, demokrasinin olmazsa olmaz kurumu, sadece makro planda ve iktidar partisi aracılığıyla sürmektedir. Olmaz şey değildir, oluyor makro da, ama daha sağlıklı bir demokrasinin ihtiyacı muhalefeti de üstlenmiş daha güçlü bir iktidar partisi değil, gerçek bir muhalefet partisidir. Bekliyoruz”⁵.

Bence son günlerin en önemli makalesi bu. Zaten bu yüzden hepsini buraya aldım ya! Makalenin sonundaki iktidar muhalefet sorununu daha sonra ele almak üzere devam edelim:

⁵ H.B.Kahraman Sabah Gazetesi, 28.12.2012

Tam bu tartışmalar gelişirken, son günlerde bunlara bir de, jakoben kanadın “zenginlerden alınacak yeni tipten bir varlık vergisi” önerisi eklendi! Hani Amerika’da Obama’nın, Fransa’da Hollande’nin de bu türden önerileri var ya (Fransa bu konuda adım atmaya başladı bile), buna benzer bir adımın bizde de atılması gerektiğini savunmaya başladı Anadolucu jakobenler⁶. “Varlık vergisi”, “zenginden alarak fakirlere dağıtmak” şeklinde yeni tipten halkçı-popülist bir üslupla kamuoyuna kabul ettirilmeye çalışılıyor, ama işin özü farklı tabi. İşin altında Anadolucu jakobenlerin TÜSİAD’cı “zenginlere” karşı açtıkları savaş yatıyor! Gene Sabah Gazetesi’nde S.Yaşar’ın başı çektiği bu görüş, son zamanlarda, Y.Bulut’lu Kanal 24 Yayınlarına da damgasını vurmaya başladı. Görünen o ki, ihracattan sorumlu Bakan-Zafer Çağlayan- da bunların yanında. Bu kanadın niyeti Erdoğan’ı da içine alan yeni tipten bir kalkışma hareketini başlatarak AK Parti politikasına hakim hale gelmek⁷.

Baksanıza bu yöndeki gelişmeler Devletçi muhalefet kanadının bile gündeminde! “AK Parti içindeki dengenin-Erdoğan-Gül dengesinin- değişmeye başladığı”, bunun yerini, “Erdoğan’ın başı çektiği jakoben bir Anadolu burjuvası siyasetinin aldığı” yorumları, kısa zamanda, çaresizlik içinde kıvranıp duran Devletçi cephenin içinde de rezonans bulmaya başladı, umutlar giderekten keskinleşecek bir Gül-Erdoğan çatışmasına bağlandı!.

Ne kadar ilginç değil mi, tam bu sırada ODTÜ’de-ve de “heryer ODTÜ’dür” diyerekten diğer üniversitelerde de olaylar başlıyor! Türkiye’nin uzaya uydu fırlatmasını ve Erdoğan’ın “emperyalist politikalarını” (herhalde Suriye politikasını olacak) protesto eden, “tam bağımsız gerçekten demokratik Türkiye” yanlısı, “anti emperyalist”-Esad-Baas taraftarı-“ulusalçı”-“sosyalist-komünist” olan “öğrenciler” ortalığı birbirine katıyorlar!. Devlet sınıfı temsilcisi muhalefet sözcüleri ise, bir yandan “Gül niye törene davet edilmedi” diyerek AK Parti içindeki “fay hattına” pas atarken, diğer yandan da, ODTÜ öğrencilerinin herbirinin birer “Yörük Ali Efe” olduğunu ilan ediverdiler! “Bunlar daha öncü savaşçılarıymış da önümüzdeki günlerde diğer üniversitelerde de buna benzer kalkışmalar beklenmeliymiş”! Hani o eski günlerde olduğu gibi, “rektörler, öğretim üyeleri falan da bu koroya katılmıyomuşlar”!..Helal olsun vallahi! Sen ne dersin de, ne kadar suratlarındaki Ergenekoncu-darbeci maskeleri düşürürsen düşür, adamlar “yersen” diyerek aynı oyunları tekrar tekrar sahneye sürmekten çekinmiyorlar!

O gençlere de helal olsun, “Türkiye elbette ki sizinle gurur duyuyor”, duyacak! Dünya bu kadar değişiyormuş, insanlık bilgi çağına doğru koşaradım ilerliyormuş falan bunlar hiç ırgalamıyor onları. Varsa da yoksa da garip bir Tayyip düşmanlığı ve çağ dışı bir “solculuk” anlayışı!.

⁶ Bu „jakoben“ kavramı şimdiye kadar hep yanlış yerde, yanlış anlamlar yüklenilerek kullanıldı Türkiye’de. Pozitivist-toplum mühendislerine-İttihatçı-Kemalist „devrimcilere“ burjuva devriminin radikalleri gözüyle bakılarak “jakobenler” denildi!. Bunlar hep safsata-tarihi yanılığ tabi! Yukardan aşağıya doğru toplumu „değiştirmeye“ çalışan pozitivist toplum mühendisleriyle, aşağıdan yukarıya doğru gelişen burjuva devriminin jakobenleri bir olur mu hiç! Türkiye’de gelişen burjuva devrimi açısından jakoben kavramına en uygun düşen kanat Anadolu burjuvalarının en uzlaşmaz, en radikal kanadıdır..

⁷ Geçenlerde bir televizyon programında onun-Erdoğan’ın ağızından da bu türden önerileri duyduk..Aslında son derece “mantıklı”-radikal şeyler bunlar. “Eski bir solcu” olarak benim bile kulağıma hoş geliyor!. Örneğin, Y.Bulut “tam bağımsız Türkiye” falan deyince bu bana eski günlerdeki slogan savaşlarını hatırlatıyor hep! Bu kanadın, 28 Şubatın yargılanması sürecinde, “bu arada milyarları götüren Devletçi burjuvaların da unutulmaması gerektiğini” söylemeleri de öyle, bunların hepsi doğru ve kulağa hoş gelen şeyler. Ama tabi kapitalist toplumda-ve Türkiye’de yaşadığımızı unutmamak gerekiyor. Ve de son tahlilde burjuvazinin başı çektiği bir burjuva devrimi süreci yaşanılan! Yani, güçler dengesini hesaba katmadan öyle bayrağı kapıp öne düşmeyle, jakoben çıkışlarla falan yürütemezsiniz bu gemiyi. Bana göre şu anın sorunu Devletçi burjuvalara daha çok vurmak, onları mülksüzleştirmek falan değildir. Tam tersine, AK Parti onları Devlet sınıfının kucağından kopararak kendi saflarına çekme politikasına yoğunlaşmalıdır. Başka türlü ne Kürt sorununu çözebilirsiniz, ne de yeni anayasa yapabilirsiniz. Siyaset, her zaman, olmasını istediğini gerçekleştirerek ilerlemiyor, o, olması mümkün olana destek olarak onu gerçekleştirme sanatıdır.

Bu pozitivism illeti böyle birşey işte. “Hayatta en hakiki mürşit ilimdir” mi diyordunuz!.İşte herşey bu cümlelerin içinde!. Bilimi bir mürşit-bir din haline getiripte dinin yerine onu oturtunuz muydu ya herşey bitiyor orada! Sizin okuduğunuz-öğrendiğiniz bütün o bilimler falan bunların hepsi sizin için zihinsel birer virüs haline geliyorlar o an! Mekanik-materyalist bir dünya görüşüne esir oluyorsunuz. Öyle kurtuluşu da kolay olmayan bir zihinsel hastalık bu. “Bilim” diyorsun, lamı cimi yok bunun, daha ne olacak ki! Debelen dur artık o zinciri kıracağım diye! O da tabi işin farkına varabilirsen, varamazsan da öyle gider bu iş ölene kadar. Baksana halâ 68 satmaya çalışarak ruhsal dünyalarında huzur bulmaya çalışıyor bazı intiyarlara! Pes!

Aynen böyle işte, klavuzunu bir kere yanlış seçtin mi-bilimi bir din haline getirdin mi-gideceğin başka yer kalmıyor: Toplum mühendisliği konağında demir atıyorsun!..Hangi bölümü bitirirsen bitir kendine özgü-o devrimci gelenekle yoğrulmuş bir toplum mühendisi olarak diplomanı alıyorsun!..**Eski bir ODTÜ’lü olarak diyorum ki, vallahi helal olsun ODTÜ’nün o “devrimci geleneğine”de!.Ne türden bir illetmiş bu pozitivism denilen şey! Kafanda kurduğun o “bilimsel” toplum modellerine göre bayrak açarak yürüdün mü bitiyor iş! Biraz da “Bella ciao, ciao”! Ya da “jandarma biz sosyalistiz” diyerek duygusal sos! Ah ulan ah, hani aynı yollardan geçerek bu günlere gelmiş olmasak neyse, ama insan kolay kolay hazmedemiyor olup bitenleri!. Fakat ben size birşey söyleyeyim mi, işler bu noktaya kadar geldiyse eğer, yakında bu balon patlayacak demektir. O zaman, halâ bugün bile bu gençlere gaz verenler-bu arada eski solcu liberaller de-kına yakarlar belki artık!..**

Hep aynı hikaye! Ne onlar bıkyıyorlar bu filmi defalarca sahneye koymaktan, ne de seyreden taraftarlar! Her seferinde, sanki bu seferki senaryo farklıymış gibi davranılıyor. Ama maskeler takılıpta benzer demokrasi nutukları atılmaya başlanınca işin aslı çıkıyor ortaya!⁸ Evet, şimdilik “ordu gençlik elele milli cephede”-“zinde güçler” sloganlarını falan duymuyoruz ortalıkta, ama, hiç merak etmeyin süreç biraz daha gelişirse bunlar da çıkar! Baksanıza zaten bazı “liberaller” “objektif tahliller” yaparak “tehlikeye dikkat çekmeye” başladılar bile! Neymiş efendim, “eğer kaos ortamı ve sivil-diktatörlük eğilimleri artarsaymış” 27 Mayıs benzeri bir darbe “tehlikesi” de halâ varmış Türkiye’de⁹. Onların, bir yandan şiddet eylemlerini desteklerken, diğer yandan da, bu türden tahliller yaparak kendilerini sureti haktan göstermeleri bir yana, şurası açık ki, senaryo her an sıcak aslında Türkiye’de, azıcık fırsatını bulsalar hemen sahneye koyuverecekler bu türden senaryoları! Baksanıza şu “Balyoz” hikâyesine! Birazcık “PKK terörü”, birazcık “öğrenci hareketi” falan derken, hani buna birde “Suriye-İrak-İran-İsrail’le ilişkiler kötüye gidiyor” falan gibi biraz da dış tehlike sosu katıldı mıydı ya hemen bilinen o çarklar dönmeye başlayıverirler!. Hani öyle, “nasıl olsa Balyoz-Ergenekon davaları devam ediyor” falan diye kimse kendini aldatmasın sakın! Su uyur düşman uyumaz hesabı, Türkiye’de süreç halâ tamamlanmadı. Baksanıza, göz göre göre darbecileri vatansever ilan ediyorlar halâ! Burjuva devrimi geliyor falan diyoruz ama, devrimin üst yapısı henüz daha oluşmadı Türkiye’de. Mısır kadar bile olamadık henüz! Bakın onlar yeni-sivil bir anayasa yaparak devrimin üstyapısını taçlandırmayı başardılar. Yani, azıcık bir kaymayla halâ bir geriye dönüş-restorasyon tehlikesi var bizde. Tamam, dış dinamik, globalleşme sürecinin-21.yy’ın dinamikleri artık buna olanak vermiyor, Devletçi burjuvazinin durumu eskiden olduğu gibi değil, artık onlar da içe kapalı bir Türkiye özlemi

⁸ Ne kadar ilginç değil mi, eskiden faşizm deyince bunun ne anlama geldiği açık olurdu. Olurdu, çünkü faşistler açıkça doğru olan budur diyerek savunurlardı kendilerini-kendi ideolojilerini. Şimdi ise tam tersine, artık tarihsel evrim sürecinin ne tarafa-hangi yöne doğru evrildiği belli olduğu için bütün o gerici ideolojiler, toplumsal gelişmeyi engellemeye çalışan akımlar hep kendilerini gerçek demokrat biziz falan diye tanıtmak zorunda kalıyorlar! Tabi bu da işi zorlaştırıyor. Zorlaştırıyor ama, öte yandan, bütün bu çabaların suyun akışını tersine çevirmek anlamına geldiğini açıkça ortaya koyduğu için de insanın yüreğini ferahlatıyor!..

⁹ Bu türden tahliller yapanların, aynı zamanda, şiddete-teröre-“öncü savaşlarına” “demokratik muhalefet” etkinlikleri gözüyle baktıklarını, neyin ne olduğunu çok iyi bildikleri halde “amaca giden her yol mübahtır” mantığıyla bunlara sempati duyduklarını, “düşmanımın düşmanı dostumdur” diyerekten bile bile bu işin arkasından gittiklerini de unutmayın!

içinde değiller, o dönem aslında ta Özal'la birlikte bitmişti; ama, sorun zaten bunlar değil ki, sorun, köşeye sıkışan gözüdünmüş canavarın-radikal Devlet sınıfı kadrolarının- hesapsız kitapsız bir şekilde saldırıya geçerek intihar etmeleri!. Hani o, "Mustafa Kemal'in askerleriyiz" sloganı var ya, tehlike bu türden bir fanatizmden kaynaklanıyor. O ruh halini daha iyi anlamak için aşağıya aldığım Oral'ın makalesini bir kere daha okuyun. O zaman daha iyi anlayacaksınız "solculuk" denilen o pozitivist hastalığın nerelere kadar uzandığını¹⁰!. O kadar önemli bir belge ki bu. Anlamak isteyen için herşey var içinde. Anlamayan da zaten anlamak istemiyordur..

"Habertürk TV'den Abdullah Kılıç bir fotoğraf yolladı. "Baştaki sensin ağabey, değil mi?" diye sordu. Ankaralı koleksiyoner Muhammet Yüksel'in arşivinden alınmış fotoğrafı heyecanla inceledim.

10 Kasım 1969. Devrimci Gençlik Federasyonu (Dev-Genç) MYK üyeleri olarak, Anıtkabir'e çelenk koyduktan sonra, oradaki platformda toplandık. Binlerce Dev-Genç'liyi selamlıyoruz. En sağdaki benim. Siyasal Bilgiler Fakültesi Fikir Kulübü Başkanı ve Dev-Genç MYK üyesiyim. Yanımdaki diğer yöneticiler: ODTÜ'lü Tuncay Çelen, Fen Fakülteli Ömer Özerturgut, megafonlu Dev-Genç Genel Başkanı ve Ziraat Fakültesi öğrencisi Atilla Sarp, gözlüklü Gazi Eğitim Öğrenci Derneği Başkanı Zeki Sarıhan, yanındaki DTCF Öğrenci Derneği Başkanı Özgün Nas, onun yanında geçen yıllarda yitirdiğimiz Mardin Kızıltepeli Mehmet Demir.

Dev-Genç, dönemin en aktif ve etkili örgütü. Hepimiz "sosyalist"iz. Yakalarımızda Atatürk'ün kalpaklı fotoğrafı...

Biz "Mustafa Kemal" demeyi tercih ediyoruz ve idealimizdeki fotoğraf Milli Mücadele'deki kalpaklı fotoğraf. Yürüttüğümüz militan gençlik mücadelesine "İkinci Milli Kurtuluş Savaşı" adını veriyoruz.

Aldığımız eğitim ve ailelerimizin tercihleri, Kemalist bir ideoloji ile yetişmemize yol açmıştı. Kemalizmin bize öğrettiği şeydi: "Halk geridir. Asker-sivil aydın zümre ilericidir. Onların bu geri toplumu adam edebilmesi için yukarıdan otoriter yöntemlerle müdahale şarttır. Tek parti yönetimi bu açıdan çok yararlıdır."

Tabii, dünyada yükselişte olan "sosyalizm"i de benimsemekteydik... Bir gün Deniz Gezmiş'le Tünel'deki Türkiye Milli Gençlik Teşkilatı binasından çıkmıştık. Sokağın başında, vitrininde Atatürk fotoğraflarının sergilendiği Foto Süreyya'nın önünde durduk. Deniz, "Biz Kemalistler" diye söze başlayınca şaşırarak "Biz sosyalist değil miyiz?" dedim. Deniz rahat bir şekilde, "Hem sosyalistiz hem de Kemalistiz" cevabını verdiğinde pek yadırgamadım.

Zaman içinde devlete isyan eden 68 kuşağının öncüleri, militarizmle karşı karşıya geldiler. "Atatürkçü" 12 Mart darbecileri, Denizler'i idam etti.

Ben galiba öbür dünyadan-o dipsiz kuyunun içinden falan konuşuyorum-ya da yazıyorum! Bunun için duymuyor kimse benim söylediklerimi! Bu kadar mı bela bu pozitivism denilen zihinsel hastalık! Bu kadar mı kör ediyor insanları bu illet! Aynen bir virüs gibi mübarek! Kendisine özgü DNA ları falan yok bunun! Kabaca, "bilimin din haline getirilmesi" olayı diyoruz buna!**Nasıl ki doğa bilimlerinde doğa yasalarını kullanarak doğayı değiştirme faaliyetinde bulunuyorsak, aynı şekilde, toplumsal yasalar aracılığıyla, yukardan aşağıya doğru yürütülecek bir mühendislik faaliyetiyle toplumları da değiştirmek, ya da yeni toplum biçimlerini yaratmak mümkündür anlayışı bu! Yani, bu anlayışa-positivizme-göre bir toplumla bir bilgisayar arasında prensip olarak hiçbir fark yoktur. Nasıl ki bir bilgisayara bir programı-software-takıp çıkarabiliyorsun, aynı şekilde, toplumları da, onlara yukardan aşağıya doğru "bilimsel" olarak müdahale ederek istediğin kalıba sokabilirsin! İşte pozitivist devrim anlayışının özü budur. Bütün o jöntürk devrimciliğinin-daha sonra da itihatçılığın ve Kemalizmin özü-bilim ve devrim anlayışlarının özü budur. Ama sadece bu kadar mı, bütün o sosyalist devrim anlayışlarının altında yatan da gene bu "bilimsel" devrimci dünya**

¹⁰ Oral Çalışlar, Radikal Gazetesi, 15.12.2012

görüştür. Yani, bütün o “profesyonel devrimcilik” faaliyetlerinin falan özü budur! Hakim “mesleğin nedir” diyor, hemen büyük bir gururla “profesyonel devrimci” diyorsun! Pozitivizm denilen şey budur işte, ama sen “kendini topluma adanmış” bulunmaz bir nimet falan sanıyorsun! Hatta bu uğurda ölüme gidiyorsun! Yani inanıyorsun bu işe! Tamam iyi güzel, işte bak, pozitivizm denilen hastalık da “inanca” dayalı bir zihinsel hastalıktır zaten! Pozitivizm, metafiziğin-dinin-yerine bilimi koyduğunu ilan ederek yola çıkıyor, ama vardığı yer bilimi metafizikleştirerek dinin-Allahın yerine bilimi koymaktan ibarettir.

Zihinsel bir virüs olarak pozitivizmin varoluş-işleyiş-faaliyet biçimini şöyle açıklayabiliriz; bu virüs “bilim-bilimsellik” adı altında alıyor bir ideolojiyi, giriyor onun içine (ya da, herhangi bir ideolojiyi “bilimsel” bir maskeyle gizliyor ve oturuyor onun içinde) ve onun DNA larını-bilgi temelini- kullanarak kendini üretiyor! Bu iş en kolay bir şekilde de üniversitelerde oluyor tabii. Hani oradaki gençler “bilimle” temas haline geliyorlar ya. Küçük bir adım yetiyor onları pozitivist yapmak için: “Hayatta en hakiki mürşitin ilim” olduğunu onların kafalarına sokmak yetiyor¹¹. Ya havle vela kuvvetin!..

“Bugün Türkiye’de sağdan soldan en demokrasi karşıtı, en totaliter, en komplocu fikirler en çok üniversitelerde örgütlüdür. Orta Anadolu’nun küçük bir şehrinde rahatlıkla yapacağınız siyasi bir paneli, en yüksek puanlı üniversitelerden birinde olaysız tamamlamanız neredeyse bir mucizedir. Anadolu şehirlerinin fikir özgürlüğünün en az olduğu alanları “ele geçirilmiş” üniversite kampuslarıdır. En tahammülsüz, en kötü soruların sorulduğu televizyon tartışmaları üniversitelerden canlı yayınlananlardır.Çünkü üniversiteler Türkiye’de sınıf atlamanın en kestirme yolu hâlâ. Bu yüzden üniversite öğrencileri kendilerini cahil toplumun seçilmiş, aydınlanmış elitleri olarak görmekteler. Bu kibrin demokratlıkla pek işi olmayacağı açık. Bugün Türkiye’nin siyaseten en gerici sınıfı maalesef üniversite öğrencileridir”.¹²

Yıldırım’ın görüşlerine tamamen katılıyorum. Ama peki o zaman ne yapmak lazım? Üniversite öğrencilerine karşı savaş mı ilan edeceğiz!! Elbette ki hayır! Savaşı üniversitelere-üniversite öğrencilerine karşı değil, pozitivizme karşı ilan etmek gerekiyor. Gerçekten de, bugün 19-20.yy. kalıntısı bütün o ideolojik-bilimsel virüslere karşı mücadelenin yolu pozitivizmin ne olduğunun aydınlatılmasından geçiyor. Aydınlatılmasından diyorum, çünkü bu zihinsel virüsün bütün gücü kendisini “bilimsellik” maskesiyle gizlemesinden kaynaklanıyor. Bakın o meşhur, “hayatta en hakiki mürşit ilimdir”in ucu nerelere kadar uzanıyor: “Halka inmekten, halkın seviyesine inmekten bahsediyorlar, niye ben cahil halkın seviyesine incekmişim ki, bu kadar emek vererek okumuş belirli bir seviyeye çıkmışım ben, amaç onları da-halkı da-bu seviyeye çıkarmaktır. Benim elimde güç olsa bir günde bütün bu toplumu değiştirir istediğim şekle sokarım”! Bu sözler kime mi ait diyorsunuz, kime olacak Bursa Nutku kime aitse ona! Evet aynen böyle işte, gençlik atasının izinden gidiyor!

Tekrar başa-İstanbul Anadolu savaşlarına- dönüyoruz: Ama önce, konuya ilişkin olarak bu sitede iki yıl önce yayınlanan bir çalışmadan¹³ bazı paragraflar aktararak olayı biraz daha ısıtmak-konuyu açarak bugüne nasıl geldiğimizin altını çizmek istiyorum. Sonra, sürecin bugün artık nereye gelip dayandığını, önümüzdeki muhtemel gelişmelerin neler olduğunu ele almaya çalışacağız.

¹¹ Bu konuyu bundan sonraki çalışmada ele alacağım. İlk bakışta “hayatta en hakiki mürşid ilimdir” sözü pek doğru geliyor insana değil mi! Göreceğiz bakalım. Şimdilik bu konu üzerinde biraz da siz düşünün diyorum!..

¹² Yıldırım Oğur, Taraf Gazetesi, 30.12.2012

¹³ „Kimlik Sorununu Tartışıyoruz, Devşirme Burjuva Kimliği ve Bunun Nöropsikolojik Temelleri“, Eylül 2010, www.aktolga.de

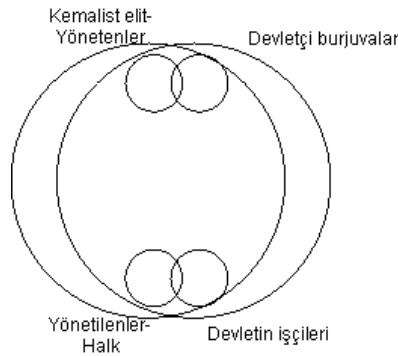
II.MAHMUT'TAN İTTİHATÇILARA, ORADAN DA KEMALİZM ÜZERİNDEN GÜNÜMÜZE ULAŞAN OSMANLI'NIN “BATILILAŞMA” ANLAYIŞI, ÖZÜNDE DEVLETE BAĞLI BİR KAPİTALİZM YARATMA ANLAYIŞIDIR...

III.Selim ve II.Mahmut'tan itibaren başlayan radikal-pozitivist “batılılaşma” süreci içinde Osmanlı'nın bütün meselesi yukardan aşağıya doğru “batılılaşarak” kendini-kendi merkezi antika varlığını, yapısını- kurtarmaktır. Bu iki kere iki dört böyle! Artık kendisinden üstün olduğuna inandığı-inandırıldığı- Batı'ya bakıyor Osmanlı ve ancak onun gibi olarak (benzer bir toplum düzeni yaratarak) hayatta kalabileceğini düşünüyor!. İşte bütün o pozitivist toplum mühendisliği çalalarının-olayın özü budur. **Osmanlı, bir yandan, “batılılaşmayı” “merkezileşerek” antika varlığını güçlendirmek için bir araç-fırsat olarak kullanmaya çalışırken, diğer yandan da, yaratmaya çalıştığı bu yeni merkezi yapı-manivela-aracılığıyla yukardan aşağıya doğru kendisine bağlı bir kapitalist toplum yaratmaya çalışıyor. Düşünebiliyor musunuz ne hinoğlu hin bir anlayış bu! Üstelik bu arada kendisini sıkıştırıp duran batılı ülkelere de diyor ki, “tamam işte bakın ben de sizin gibi düşünüyorum, sizin gibi olmaya çalışıyorum”!..**

Osmanlı'nın kafasındaki model şu: Devlete bağlı bir kapitalizm yaratılarak Devlet-o antika yapı-yaşatılacak! Yani, Osmanlı'nın “batılılaşmak” anlayışının temelinde toplumun iç dinamiklerini destekleyerek aşağıdan yukarıya doğru bir kapitalistleşme falan yatmıyor!. Tam tersine, o, “batılılaşıp merkezileşerek” aşağıdan yukarıya doğru gelişmeye çalışan toplumun “ademi merkezizetçi” iç dinamiklerini yok etmeye çalışıyor. Devletin içinde bulunduğu kötü durumun nedeni olarak sistemin içinde gelişmeye çalışan üretici güçleri, bunların neden olduğu merkezkaç eğilimini-gördüğü için, Devleti kurtarmanın yolunun da merkezileşerek bunlardan kurtulmaktan geçtiğine inanıyor. Müthiş bir şey! Yani, Devlete bağlı bir kapitalizm yaratmanın yolunun aşağıdan yukarıya doğru gelişen iç dinamikleri-kapitalizmi-üretici güçleri-yok etmekten geçtiğine inanıyor Osmanlı!. Batılı ülkelere de, “tamam” diyor, “tamam ben de kapitalistleşeyim”, ama öyle bir kapitalistleşme olsun ki bu, Devlete dokunulmasın, tersine o güçlensin!

Dikkat ederseniz “Cumhuriyet Devrimi”yle kurulan “yeni toplum”da zaten değişen üretim ilişkilerinin sonucu olarak ortaya çıkan yeni sınıflardan falan oluşmuyordu! Osmanlı'nın “batılılaşmış” yeni bürokrasisinin yönetiminde yeni bir Osmanlı cumhuriyetinden başka birşey değildir ortaya çıkan¹⁴!

Sonra ne oluyor peki! Bu “yeni yapı-Devlet” “batılılaşma” adı altında yürütülen kültür ihtilaliyle birlikte yukardan aşağıya doğru kapitalistleşmeye çalışınca sistemin içinde tıpkı bir ur gibi kendine özgü bir kapitalizm gelişmeye başlıyor! Şöyle gösterelim:

Kapitalizm öncesi antika yapının değişmesine olanak tanımadan yukardan aşağıya doğru bir kapitalizm yaratmaya çalışıldığı zaman sonuçta sistemin içinde büyüyen bir ur çıkar ortaya. Eskiyle, antika yapıyla bütünleşmiş, onun oluşturduğu statükonun bir parçası haline gelmiş bir kapitalizmdir bu..

¹⁴ Cumhuriyet'in ilk kuruluşunun Osmanlı artığı İttihatçı-Kemalist kadroyla Anadolu'da gelişmeye çalışan proto kapitalist orta sınıf potansiyelinin bir ittifakı olduğunu biliyoruz. Ne var ki, daha sonra Kemalist kadro bunları tasfiye ederek (aynen bir zamanlar II.Mahmut'ların-İttihatçıların yaptığı gibi) iktidarı tek başına ele alır..1950'ye kadar da bu böyle devam eder..

Açıkça anlaşılacağı gibi, bu sürecin kapitalizmin aşağıdan yukarıya doğru gelişme diyalektiğiyle hiçbir ilişkisi yoktur!. Normal süreçte, kapitalizmin hangi iç dinamiklerin gelişmesinin sonucu olduğunu biliyoruz. Eski toplumun iç çelişkilerini, bu toplumun ana rahminde sermaye birikiminin nasıl ortaya çıktığını biliyoruz. Yukarıda açıklamaya çalıştığımız Devletçi kapitalizmin bütün bu süreçlerle hiç bir alâkası yoktur! Burada çıkış noktası Devlettir hep.

OLAY APAÇIK ORTADA DEĞİL Mİ!..

Evet, olay apaçık ortada değil mi? Devlet eliyle yaratılan devşirme burjuva kimliğiyle, Devlete-Devletin temsil ettiği statükoya karşı mücadele içinde ortaya çıkan burjuva kimliği arasındaki fark apaçık ortada değil mi? Birincisi, yani devşirme burjuva kimliği, bilinçdışı duygusal alt kimlik olarak Devlete bağlı bir şekilde ortaya çıkan nöronal bir programı esas alırken, ikincisi, Devlete karşı mücadele içinde ortaya çıkan duygusal anlamda reaksiyoner bir burjuva alt kimliğidir.

Ama biz biliyoruz ki, bir de bu zemin-zeminler- üzerine inşa edilen bilişsel üst kimlikler olayı vardır. Bilişsel üst kimlik, bilinç dışı olarak gelişen duygusal alt kimliklerden farklı olarak ortaya çıkan eksplizit, yani herkes için aynı şekilde kucaklayıcı toplumsal-bilimsel bilgilerden oluşuyor. Bu yüzden de, iş bu noktaya gelince, örneğin bir TÜSİAD cı burjuva üst kimliğiyle Anadolu burjuvası üst kimliği arasındaki fark ortadan kayboluyor! Çünkü, bilişsel açıdan bakınca bunların her ikisinde burjuva. Kendi varlıklarını kapitalizmin gelişme yasaları içinde buluyor her ikisi de.

Çok ilginç! Peki bütün bunlardan çıkan sonuç ne? Üretim faaliyeti, işçi-işveren ilişkileri sözkonusu olduğu zaman devşirme burjuvalarla Anadolu burjuvaları arasındaki farkın ortadan kalktığını söyledik. Çünkü, bütün bu faaliyetler bilişseldir. Üretimin planlanması, yönetimi, kâr zarar hesabı vb. bunlar hep bilişsel faaliyetlerdir. Bu noktalarda arada bir fark yok! Fark, duygusal-kültürel alt kimliklerden-self-kaynaklanıyor. Burjuvazinin tarihsel olarak farklı zeminlerde gelişerek bugüne gelmiş olan kanatları olaylara ve süreçlere-toplumsal siyasete- kendi duygusal-kültürel alt kimlikleri (ve de tabi, buna zemin teşkil eden fraksiyon çıkarları) açısından bakmaya başladıkları zaman farklılaşıyorlar!. Bu durumda birinciler, toplumsal kimliklerini bilinçdışı bir Devletçi duygusal alt kimliğin üzerine inşa etmiş oldukları için, otomatikman onunla-yani Devletle birlikte tavır alırlarken, diğerleri, yani Anadolu burjuvaları da Devletin karşısında yer alıyorlar.

O kadar ilginç bir durum ki bu: Birinciler, yani Devletçi burjuvalar, bugüne kadar burjuva olarak bilişsel kimlikleriyle düşündükleri, gelişmeyi, dünyanın-ülkenin nereye gittiğini değerlendirdikleri zaman mantıken antika Devletle ters kutupta yer aldıklarını görseler de, duygusal-kültürel alt kimlikleri farkında olmadan onları gene Devletin bulunduğu tarafa itti hep!.Tabi bunun maddi temelleri vardı. Devletle beraber oldukları için ülke sınırları içinde tekeli konumlarını muhafaza edebiliyorlardı. İthal ikameci yapılarını-döviz ihtiyaçlarını- ancak Devlet aracılığıyla koruyabiliyorlardı falan. İkinciler, yani kimliklerini statükoya-Devlete karşı mücadele içinde oluşturan Anadolu burjuvaları ise Devletin sağladığı bütün bu avantajlardan yoksun oldukları için onlarda böyle bir kişilik bölünmüşlüğü yoktu. Onlar, mantıki olarak düşündükleri zaman da gene aynı yerde duruyorlardı. Duruyorlardı ama onlar da kişisel-grupsal çıkarları zeminine dayanan duygusal-reaksiyoner- alt kimliklerinin etkisinden bir türlü kurtulamıyorlardı¹⁵.

¹⁵Burada, 1970'de AP içinden ortaya çıkarak kendi hükümetlerini düşürmeye çalışan 41'ler olayını hatırlatmak istiyorum! Erbakan'ın liderliğindeki Anadolu kapitalistlerinin bu çıkışı, o zaman devletçi büyük burjuvaları da Devlet eksenli geleneksel kabuklarının içine çekmiş, 12 Mart Darbesinin hazırlanması sürecinde önemli bir rol oynamıştı. Devletçi burjuvaziye karşı mücadele ediyorum derken Devlet sınıfının mücadelesine katkıda bulunmak, onların ekmeğine yağ sürmek değil miydi bu! Aynen

Şöyle demişiz daha önceki çalışmada: “Peki bu iş nereye kadar böyle gidecek? Bu çelişki nasıl çözülecek? Çünkü bir yerde Türkiye toplumunun geleceğiyle ilgili bir sorun bu..”

Yukarda adı geçen çalışma 12 Eylül Referandumu öncesinde yayınlanmıştı. Hani o, TÜSiAD'ın “tarafsız” kaldığı (aslında tarafsız kalarak Devletçi cephe içindeki yerini muhafaza ettiği) Referandum öncesinde. Burjuva Devriminin tarihi dönemeçlerinden biriydi bu Referandum. Ve de sonunda kazanan Anadolu burjuvalarının önderliğindeki halk cephesi (“yetmez ama evet” cephesi) olmuştu..Peki o günden bu yana ne değişti, bugün nerede bulunuyoruz?

DEVLETÇİ BURJUVAZİNİN DÜNDEN BUGÜNE EVRİMİ..

Devletçi burjuvazinin evrimi, yani, bunların Devletin koltuğu altında yetişmiş olmaktan kaynaklanan duygusal alt kimliklerinin farkına vararak bir üst düzeyde bilişsel bir kimliği üretebilecek konuma erişmeleri sadece öyle isteğe bağlı sübjektif bir olay değildir. Bunun, Türkiye’de kapitalizmin gelişmesi sürecine ilişkin derin objektif temelleri vardır. Bu konuyu daha önceki çalışmalarda bütün ayrıntılarıyla ele aldığımız için burada sadece varılan sonucun altını çizmekle yetineceğim.

Devletçi burjuvazi kendi varoluş koşullarının sonucu olarak içe kapalı bir ortamda-Devletin koruyucu kanatları altında daha başından itibaren tekelci asalak bir sınıf olarak ortaya çıkmıştır. Yani evet, bunlara da tekelci diyoruz ama, bunlarla Batıdaki tekelci burjuvalar arasında bir paralellik falan kurmamak gerekir. Batılı tekelci burjuvalar rekabet ortamı içinde tekelleşerek bu konuma ulaştıkları halde, bizim Devletçi tekelciler daha başından itibaren bu durumdadırlar. Burada, Devletle aralarındaki ilişki, birbirlerinin varoluş koşulu olmaları esasına dayanıyor. Devlet, kendisine bağlı bir Devletçi kapitalizm (devlet kapitalizmi değil, Devletçi kapitalizm..bu ikisi farklıdır) yaratarak “modernleşmek”, kendi varoluş koşullarını ölümsüz hale getirmek isterken, Devletçi burjuvalar da bu ortamın-bu yöndeki çabaların sonucu olarak doğup gelişiyorlar. Ama dikkat ederseniz burada ilişkinin mevcut halistatükoyu-temsil eden tarafı hep Devlet-Devlet sınıfı. Devlet sınıfı-Devletçi burjuva birlik ve çelişkisi-diyalektiği içinde sürecin gelişen-varolanı inkâra yönelik yanı ise Devletçi burjuva tarafı.

Sözü uzatarak konunun dışına çıkmak istemiyorum. 1950-DP hareketini, 1960'ın büyük tablo içindeki yerini falan daha önce ele aldık. 1965'te Demirel'le birlikte kurulan dengenin ne anlama geldiğini de daha önce gördük. Bu süreç içinde Anadolu burjuvazisinin gelişme çizgisini-diyalektiğini de ele almaya çalıştık. Seksenler ise, artık değişen dünya koşulları içinde mevcut dengenin artık korunamaz hale geldiği bir ortamı işaret ediyordu. Sadece Anadolu kapitalistlerinin gelişimi ve kendilerine ayrılan payı yetersiz bulmaları açısından değil. Aynı zamanda, Devletçi burjuvalar için de artık ülke sınırları dar geliyor-tekelci konumlarına rağmen-sadece iç pazarı sömürmek yetersiz kalıyordu. Bir şekilde dışa açılmanın zamanı gelmişti. İşte, Evren-Özal diyalektiği bunu anlatır. Evrenin temsil ettiği Devlet sınıfıyla birlikte o günlere kadar gelen Devletçi burjuvazi Özal'la birlikte eski müttefikine artık sen şöyle biraz köşene çekil, gene kal yerinde, ama kapıların biraz açılmasına da karışma diyordu¹⁶..

Sonrasını biliyoruz! Açılan o kapılardan içeriye giren temiz hava sistemi süratle değiştirmeye, eski dengeleri altüst etmeye başladı. Herşeyden önce, Devletçi burjuvazi sadece iç pazarla yetinen o eski Devletçi burjuvazi değildi artık. Özal'ın uçağında onunla birlikte dış pazarlar bulmaya giden burjuvaların hepsi Anadolu burjuvaları değildi! Kısa

bizim gibi, „sosyalizm“, „işçi sınıfı“, „burjuvaziye karşı mücadele“ falan derken Devletin saflarına şavrulmak değil miydi!

¹⁶ Özal'ın hangi dört eğilimi nasıl biraraya getirdiğini falan daha önce ele almıştık..

zamanda Devletçisi-Anadolucusu hepsi dışı açılarak ürettiklerini dış pazarlarda da satmaya başladılar. Burjuvazinin her iki kanadı da para kazanmanın bu yeni yolunu keşfetmişlerdi artık. Ama bu arada içerdeki sınıf mücadelesi de hiç durmuyordu tabii. Çünkü, burjuvazinin her iki kanadı da en azından o eski alışkanlığı devam ettirerek Devletin koruyucu-yol açıcı desteğini hep arkalarında görmek istiyorlardı. Dimyad'a pirince giderken evdeki bulgurdan da olmayı göze alamıyordu hiç kimse!

Evet, AK Parti'nin arkasına geniş kitlelerin desteğini de alarak iktidara gelişi olayı bir anlamda Anadolu burjuvazisinin iktidara gelişini temsil ediyordu, bu doğrudur; ama, sadece burjuvazi içi bir iktidar değişimi olayı değildi bu. Devletçi burjuvazi bağımsız bir sınıf olarak doğup gelişmediği için, Türkiye toplumunun tarihsel gelişme süreci içinde onun hiçbir zaman Devletin-Devlet sınıfının-dışında bağımsız bir siyasi kimliği-buna bağlı olarak da bir iktidar gücü olma özelliği olmamıştı. O, hep varoluş gerekçesi olan Devletin kucağında kalmış, onun gölgesinde iş tutan bir güç- alt sınıf olagelmışti. Bu nedenle, AK Parti'nin iktidara gelmesi olayı aynı zamanda Türkiye'nin tarihsel gelişme diyalektiğine özgü bir burjuva devrimi olayıdır da. AK Parti iktidarıyla birlikte niteliksel olarak antika bir sınıf olan-Osmanlı artığı Devlet sınıfı yerini gerçek anlamda bir burjuva iktidarına bırakmıştır. Üretim araçlarının mülkiyetini kendi tasarrufu altında tutan bir sınıf-Osmanlı artığı Devlet sınıfı- yerini özel mülkiyeti temel alan bir başka sınıfa terketmektedir. Ama bu burjuvalar Anadolu burjuvalarıymışta, bunun dışında bir de İstanbul burjuvaları varmış falan işin bu yanı ayrıdır.

Anadolu burjuvazisinin konumu ve rolü açık. Bunu gördük. Elde burjuva devrimi bayrağı, Türkiye'ye özgü bir burjuva devrimini ileriye doğru götüren lokomotif güç-sınıf bunlar. Peki ya ötekiler, yani Devletçi burjuvalar onların konumu ne olacaktı bu dönüşümden sonra? Eski Devletçi kabukları kırılan, ister istemez artık kendi ayakları üzerinde yürümek zorunda kalan Devletçi burjuvalar nasıl yol alacaklardı bundan sonra?

Önce şu gerçeğin altını çizelim bir kere daha: Madde ile bilinç arasındaki ilişkide önce gelen daima maddi gerçekliktir. Bilinç-kimlik dediğimiz nöronal etkinlik daima ortaya çıkan maddi gerçekliğin varoluş fonksiyonu olarak belirir. **Bu nedenle, Devletçi kabuk kırıldıktan sonra çırılçıplak kendi ayakları üzerinde kalıveren Devletçi burjuvalar da hemen yeni duruma uyum sağlayarak yeni bir kimlikle yola devam etme noktasına gelemediler. Uzun bir süre-paradoksal bir şekilde- eski Devlet sınıfı'nın karşı devrimci muhalefet cephesi içindeki "modern" bir unsuru olarak yerlerini muhafaza ettiler. O kadar ilginç bir durumdu ki bu, üretim süreci içindeki yerleriyle modern anlamda bir burjuva olan bu sınıf (ki bunlar artık o eski ithal ikameci, iç pazarı sömürmekle yetinen tekelci burjuvalar olmaktan çıkmışlar, dünyaya açılma sürecinin içine girmişlerdi) kendi objektif gerçekliğiyle ters düşen bir siyasi konumu sürdürme pozisyonundan kurtulamıyor, Devletçi cephenin dışına çıkamıyordu. Nedeni açık! O alan, yani Devlet dışı alan Anadolu burjuvaları tarafından tutulmuştu da ondan! Devrimin bayrağını taşıyan, sürecin siyasi anlamda lokomotifi olan bir anlamda rakipleri olan "öteki" burjuvalardı da ondan!..Bu garip durumu daha iyi kavrayabilmek için aşağıdaki rakamlara bir bakalım:**

Koç Holding'in Yönetim Kurulu Başkanı Mustafa Koç diyor ki, "2013 yılında Türkiye (tahminen) yüzde 5 büyür, biz ise grup olarak bunun 1,5-2 katı büyürüz". Mustafa Koç'un bu tahmininin gerçekleşeceğini söylemek kehanet olmaz aslında¹⁷. Çünkü, Koç Grubu son 10 yılda; yani AK Parti iktidarları döneminde Türkiye ortalamasının kat kat üzerinde büyümeyi başarmış bir işletmeler bütünüdür. Şöyle ifade edelim: 2002 yılında ödenmiş sermayesi 203 milyon lira iken, 2011 yılında 2 milyar 536 milyon liraya ulaşmıştır. 2002 yılında holdingin (borsa üzerinden) piyasa değeri 2.1 milyar dolar iken, 2011 sonunda bu değer 11.8 milyar doları bulmuştur. 2002 yılında toplam varlıkları 681 milyon lira iken, 2011 yılı bittiğinde bu

¹⁷ Koç'un gazetecilerle yaptığı (içeriği gazetelerde yer alan) sohbetten..

rakam 98 milyar liraya ulaşır. Grubun 2002’de birkaç milyon seviyesinde olan yıllık net karı 2011’de 3 milyar 148 milyon lira olarak kaydedilmiştir.

Son on yılda AK Parti iktidarları boyunca Koç Grubu’nun bu parlak ticari başarısı Türkiye ekonomisinin gelişimini olduğu kadar serbest piyasanın AK Parti iktidarı karşısındaki bağımsızlığını da gösterir. Yani, son on yıl boyunca AK Parti iktidarları siyasi olarak Anadolu burjuvalarının iktidarı olarak tanımlansa bile, pratikte, Devletçi burjuvalar olarak anılan “öteki” burjuvalar da bu dönemin nimetlerinden en az Anadolu burjuvaları kadar yararlanmışlardır. Bunun nedeni açıktır. Evet, iktidar Anadolu burjuvalarının elindedir, ama uygulanan politika, dışa açılma, küresel pazarlarda söz sahibi haline gelme, yani daha fazla üretip ihraç ederek “kazan kazan” yoluyla zenginleşme politikasıdır. Ki bu da artık sadece Anadolu burjuvalarının değil eskinin Devletçi burjuvalarının da tercih ettikleri bir politikadır.

Ne kadar ilginç ve paradoksal bir durum değil mi, eski Devletçi-İstanbul burjuvaları son on yıl boyunca da, siyasi olarak halâ karşı devrimci-Devletçi cephenin içinde yer almalarına rağmen, pratikte Anadolu burjuvalarıyla birlikte burjuva devriminin açtığı yoldan yürüyorlar! Bir yandan AK Parti iktidarının kendi zenginlerini kayırdığını falan söyleyerek ona karşı mücadele ederlerken, diğer yandan da daha AK Parti iktidarının o ilk yıllarında-2005-bile örneğin en büyük KİT özelleştirmelerinden biri olan Tüpraş ihalesini kazanarak kendi gruplarına katabiliyorlardı.

BURJUVA DEVRİMİNİN GELİP DAYANDIĞI YENİ AŞAMA..

Şimdi sıra, bütün bu değerlendirmelerden çıkan sonuçlara geldi, evet, nerede bulunuyoruz? Burjuva devrimi sürecinin içinde bulunduğu yeni aşamanın diyalektiğini nasıl ifade etmemiz gerekecektir?

1-Bütün o gelgitlerden sonra (1950’yi, 60’ı, Özal’lı yılları falan kastediyorum) AK Parti iktidarıyla birlikte Devlet sınıfı ennihayet alaşağı edilerek burjuva devriminin yolu açılmıştır. Ama bu henüz daha devrimin nihai zaferi anlamına gelmiyor. Evet, eski yapı dağıtılmış, eski egemenler iktidardan uzaklaştırılmıştır, ama bunun yerine henüz daha yeni bir üst yapı oluşturulamamıştır. Bu nedenle, eskiyle yeni arasındaki mücadele henüz daha bitmemiştir. Eskiye temsil eden Devletçi cephe bütün güçleriyle bir geriye dönüş-eski düzeni restore etme-hayaliyle yanıp tutuşmaktadır. **Türkiye henüz daha bir geçiş aşamasında olduğu için bugün AK Parti’nin karşısında yer alan “muhalefet” Batı’da olduğu gibi normal bir burjuva düzen içinde belirli bir fonksiyonu olan burjuva anlamda bir muhalefet değildir! Bu bir karşı devrim direnişidir. AK Parti’nin rakipsiz bir iktidar partisi olarak görülmesinin nedeni de budur. AK Parti rakipsizdir, çünkü onun bugünkü rakibi eski Devlet sınıfı ve müttefikleridir. AK Partiye muhalefet edecek, ona rakip olacak (sağ, yada sol) modern bir muhalefet partisinin ortaya çıkabilmesi için önce yeni düzene geçişin tamamlanması gerekir. Bu ise, Kürt Sorununun çözümünü de içine alacak şekilde üzerinde uzlaşma sağlanacak olan yeni bir anayasa ile birlikte mümkün hale gelecektir.**

Şimdiye kadar TÜSİAD’cı Devletçi burjuvalar AK Parti’nin önüne hep “uzlaşma, uzlaşma” diye çıktılar! “Uzlaşma” derken onların kastettikleri şeyin, kendilerini Devlet sınıfıyla uzlaştırarak içi dışı etmek-kendi içlerinde eritmek olduğunu bilen Anadolu burjuvaları da buna karşı çıktılar hep!. Devrimci bir tavırla arkalarına emekçi sınıfları da alarak Devletçi ittifakı iktidardan indirdiler.

Buraya kadar tamam, peki ya bundan sonrası, yani devrimin ikinci aşaması nasıl gerçekleştirecek, Kürt sorununu da içine alacak şekilde üzerinde uzlaşma sağlanacak yeni bir anayasa yapılarak devrim nasıl taçlandırılacak?

2-Evet, nasıl başarılacak bu iş, Türkiye böyle bir sıçramayı nasıl başaracak?

Sözü uzatmaya hiç gerek yok: Bu işin yolu burjuvazinin kendi içindeki birliği sağlamasından geçiyor! Burjuva devrimi bayrağını elinde tutan AK Parti'nin ne yapıp edip, pratikte zaten aynı sürecin içinde oldukları TÜSİAD'cı-eski Devletçi-burjuvaları siyasi olarak da burjuva devriminin saflarına çekebilmesinden geçiyor. En azından, onların karşı devrimci Devletçi cepheden uzaklaştırılabilmesinden geçiyor. Bu da, AK Partili Anadolu burjuvalarının duygusal-reaksiyoner alt kimliklerinin etki alanından çıkararak rasyonel-bilişsel bir üst kimlikle sürece el koyabilmeleriyle ilgili bir sorundur.

Evet, Anadolu burjuvaları olarak devrimin lokomotif gücü gene siz olun. Eğer sizin reaksiyoner-jakoben yanınız olmasaydı bugün bu noktalara kadar gelemezdi süreç zaten, bu doğrudur. Ama artık bir adım daha ileri gitmenin zamanıdır. Fakat, varılan bu noktadan sonra artık sadece kendi sınırlı gücünüze bağlı kalarak ilerleyemezsiniz bunu da bilin¹⁸. Gene jakoben olun, gene Erdoğan'ın kimliğinde ifadesini bulan o devrimci yanınız körelmesin, ama bu sefer daha kucaklayıcı olarak davranmanız gerekecektir. Unutmayınız ki bu işin başka yolu yoktur. Öyle, hep bana hep banayla daha ileri bir noktaya gidemezsiniz artık. İyi güzel, "faizler düşsün" falan ama, bu yönde adım atarken, büyük burjuvaziye hizmet ediyorlar diye bütün bir banka sistemini de karşınıza alamazsınız!¹⁹ O zaman onlar da gider Devletçi muhalefetin yanında saf tutarlar ve siz de avucunuzu yalarsınız!

Ayrıca o "varlık vergisi" sevdasından da vazgeçin hemen! Bir yandan global sermayeyi ülkeye çekmeye çalışırken, diğer yandan da "varlık vergisi"nden falan bahsetmenin ne anlamı var bunu anlamış değilim doğrusu! Büyük burjuvaziye karşı duyulan bir reaksiyon değilse nedir bu?²⁰ Yani, bu ne pehriz bu ne lahana turşusu! Biraz solculara da ekmek bırakın canım! Sen İstanbul burjuvalarını mülksüzleştireceğim diyerek "varlık vergisi" falan koymaya kalkarsan niye gelsin ki o zaman global sermaye senin yanına! Yoksa, sermayenin dışardan gelenine varlık vergisi koymayacak mısınız! Bakın Fransa'da bile daha şimdiden sermaye ülke dışına kaçmaya başladı. Biliyorsunuz, orada bir milyondan fazla kazananlardan yüzde yetmişbeş varlık vergisi almaya başladılar.

Siz kendi işinize bakın, daha çok üreterek daha çok kazanmanın yollarını bulun. "Zenginden daha çok vergi almak" falan bunlar şu anın sorunu değil, hele bir önce ayağınızı yere sağlam basmaya başlayın bakalım!.Hele bir önce o "zenginlerle" uzlaşarak burjuva anlamda demokratik bir anayasayı gerçekleştirin bakalım. Böyle radikal, "solculuk" kokan sloganlarla bir yere varamazsınız!!

¹⁸ Şunu hiç kimse unutmasın: Türkiye'deki sınıf mücadelesi sadece bir sınıf mücadelesi değildir! Yani öyle Batı'da olduğu gibi bir yanda feodallerin, yada aristokrat bir elitin, diğer yanda ise burjuvazinin ve emekçi sınıfların yer aldığı tanıdık bildik bir mücadele değildir bu! Sınıf mücadelesiyle, yaşam tarzlarına ilişkin kültürel mücadeleler birbirinin içine girmiştir bizde. Bu böyledir, çünkü iki yüz yıldır beğenelim yada beğenmeyelim, "batılılaşma" adı altında bir kültür ihtilaline maruz kalmıştır bu ülke. Bu nedenle, öyle eski Devletçi eliti iktidardan uzaklaştırarak falan bitmiyor bizde iş! Mecburuz biz birarada yaşamaya. Aslında eğer olayı iyi kavırsak bir zenginlik bu Türkiye için. Bir yanda İslam ve Doğu, diğer yanda ise, bununla içiçe Batı, batı kültürü. Etle tırnak gibi olmuş bu iki kültür-yaşam tarzı bizde. Az önce yeğenim geldi Türkiye'den diyorki, İstanbul'da Noel ve yılbaşı için belirli bölgeleri öyle süslemişler ki burada-Almanya'da öyle yılbaşı-Noel süslemesi göremezsiniz! Ne yapacaksın şimdi, ne sen onu yok edebilirsin, ne de o seni bu açıdan. Bu nedenle, bırakacaksınız herkes alt-duygusal-kültürel kimliğiyle kendini nasıl hissediyorsa öyle yaşasın. Bizi birleştirecek olan bilişsel üst kimliğimiz olacaktır.

¹⁹ Kaderin şu cilvesine bakın ki burjuvaziye akıl vermekte bize-bana diyelim- düştü!..

²⁰ Bu satırlar, yazılarını beğenerek okuduğum sayın S.Yaşar'ı kızdırmamın. TÜSİAD'la falan en az çıkar bağı olacak biri varsa o da benim herhalde!! Benim derdim uğruna hayatımızı verdiğimiz, en yakınlarımızı kaybettiğimiz demokratikleşme sürecinin akamete uğramaması, kaş yapalım derken göz çıkararak yeniden Devlet sınıfının ekmeğine yağ sürülmemesi..Ben iktisatçı değilim, bu yüzden belkide iyi anlayamamışım sizi! Ama o zaman biraz daha iyi anlatın şu faiz ve varlık vergisi meselesini ki biz de ikna olalım olayın burjuvazinin iki kanadı arasındaki bir çıkar çatışması sorunu olmadığını!..

Ama bu-yani burjuvazinin birliĝinin saĝlanması olayı- sadece AK Partili Anadolu burjuvalarının mı görevidir? Elbette ki hayır! Bu, kültürel alt kimlikleri farklı olsa da, varoluş koşulları eski Devletçi düzenle birlikte ortaya çıkmış olsa da, bugün artık, i pazarı sömürmekle geçinen Devletçi burjuva kabuĝunu kırarak dışa-global pazarlara açılmış, ihracata yönelik üretim yapar hale gelmiş bulunan İstanbul burjuvalarının da görevidir. Ne yani, bugünkü kişilik bölünmesiyle nereye kadar gidebileceklerini sanıyor bunlar da! Kafan bir yerde, gvden başka bir yerde nereye kadar? Hem gvdenle global zincirin bir parçası olarak işlev göreceksin, ama hem de kafanla Devletçi-ulusalcı cephenin içinde şu anki varoluş koşullarını inkâr eden bir yerde duracaksın! Bir an için sizin de katkınızla (zaten başka türlüsü mümkün olamazdı!) AK Parti'nin iktidardan dřrldĝn düşünün, bundan zarar gören sadece Anadolu burjuvaları olmayacaktır, siz de kalırsınız o enkazın altında! Bu nedenle, mit hanımın dediĝi gibi "eski kültürel kodlarınızın, bu zeminden kaynaklanan alt kimliĝinizin işaret ettiĝi doĝrultuda deĝil, bilişsel-rasyonel üst kimliĝinizin işaret ettiĝi doĝrultuda hareket etmeniz gerekir.²¹

Çok açık söylüyorum: Bu birlik saĝlanmadan Türkiye'de ne Kürt Sorunu çözülebilir, ne de devrim yeni sivil bir anayasayla talandırılabilir.

3-Peki o zaman ne yapmak lazım?

Erdoĝan'ın yerinde olsam ben hemen yarın TÜSİAD yönetimini davet eder onlarla açık açık konuşurdum! Bakın, böyle böyle..neredeydik, bugün nerelere geldik..siz kendinizi biliyorsunuz biz de kendimizi!. Ortak yanlarımız şunlar. Gelin, şu şu konularda iřbirliĝi yaparak yeni bir anayasa hazırlayalım ve bu iş bitsin, ne siz, ne biz, ne de Türkiye daha fazla zaman kaybetmeyelim. Bizim için dört temel nokta var üzerinde uzlaşmamız gereken (Erdoĝan'ın aĝzıyla konuşuyorum şimdi!). Birincisi, yeni anayasada Kemalizm dahil hiçbir ideolojiye yer vermeyelim-atıfta bulunmayalım. İkincisi, ırkı, dini falan deĝil, anayasal vatandařlıĝı esas alalım. Üçüncüsü, anayasadaki şu 42.maddeyi tamamen ortadan kaldıralım. Yani "Türkçeden başka anadilde ĝrenim yapılmasını yasaklayan" anayasa hükmü kalmasın artık ortada. Dördüncüsü de, eĝitim olayını merkezi koordinasyon altında olmak kaydıyla güçlendirilmiş mahalli yönetimlerin yetki alanına bırakalım. Yani, halkın setiĝi mahalli yönetim (güçlendirilmiş belediye başkanı, ya da vali) eĝer talep varsa, rneĝin Kürtçe eĝitim veren okulların açılmasını da gündemine alabilsin. Bir de tabi, kuvvetler ayrılıĝı adı altında Devlet sınıfının her işe burnunu sokmasını saĝlayan hükümleri trpleyelim. Kuvvetler ayrılıĝı gene olsun, ama bu, pratikte, atanmışların seilmişleri engelleme, onları denetimleri altında tutma vasıtası olmasın.

Bitti! Eĝer Anadolu burjuvaları-AK Partililer böyle bir hamleyi gerekleştirebilirlerse İstanbul'un TÜSİAD'lı burjuvalarının da buna hayır diyeceklerini sanmıyorum ben. Peki, "TÜSİAD evet dese ne olur, onların mecliste milletvekili yok ki" mi diyorsunuz! Ben size söyleyeyim, çok şey olur! Bakın göreceksiniz o zaman ortada ne Doĝan Medya muhalefeti kalır, ne de "liberaller"ın o hırçın AK Parti düşmanı atakları! Ne "ĝrenci" direnişi kalır ortada ne birşey! Siz yle TÜSİAD deyip geçmeyin! Hem sonra, oturup Apoyla PKK'yla görüşüyorsunuz, uzlaşmaya çalışıyorsunuz da TÜSİAD'la mı görüşmekte zorluk çekeceksiniz! Ayrıca, yle İmralı'ya, ya da Oslo'ya falan gitmeye de gerek yok bunun için!

AK Parti'den gelecek böyle bir adım Kürt tarafında da rezonans bulacaktır. aĝırın sonra BDP'yi de masaya, isterseniz basına da haber verin gelsinler, eĝer onlar da kabul ederse canlı yayına bile müsade edin!..Yukardaki nerileri onlara da tekrarlayın

²¹ mit Boyner'in Tüsiad'ın yayın organı Görüş dergisindeki makalesinden..Görüşün aynı sayısında Türkiye'de burjuvazinin tarihsel gelişimi zerine A.İnsel imzalı makaleyi de okumanızı öneririm..Her nasılsa A.İnsel çok doĝru tahliller yapmış bu makalede!..

bakalım..Nasıl hayır diyecek ki BDP bunlara!..Buna rağmen hayır mı diyorlar..o zaman işler değişir işte! O zaman halkın gözünde ak koyun kara koyun ne imiş ortaya çıkar..O zaman "sinei millete" dönerek ey halkım der başlarsınız!..Hadi durmayın hemen şimdi!..